

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hípšera v právní věci žalobce: **OMV Česká republika, s. r. o.**, se sídlem Na Vítězné pláni 1719/4, Praha 4, zastoupeného Mgr. Karolínou Horákovou, advokátkou se sídlem Křižovnické nám. 193/2, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Shell Czech Republic, a. s.**, se sídlem Antala Staška 2027/79, Praha 4, zastoupené Mgr. Luděkem Vránou, advokátem se sídlem Lazarská 8, Praha 2, o žalobě proti nečinnosti, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 10. 2009, čj. 62 Ca 56/2008 - 112,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

Kasační stížností se žalovaný (stěžovatel) domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 10. 2009, čj. 62 Ca 56/2008 - 112, kterým krajský soud uložil k žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu předsedovi žalovaného povinnost vydat rozhodnutí o rozkladu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2004, čj. S 72/01-1810/04-ORP, a rovněž stanovil lhůtu k vydání rozhodnutí.

Ze soudního spisu vyplývá, že rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen prostřednictvím datové schránky a následně stěžovatel tímto způsobem rovněž podal kasační stížnost. Pro rozhodnutí o kasační stížnosti je proto v této věci podstatná též právní úprava doručování obsažená v zákoně č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“), který nabyl účinnosti dne 1. 7. 2009.

Soudy postupují při doručování písemností prostřednictvím datové schránky podle § 17 zákona č. 300/2008 Sb. Dokument, který byl soudem prostřednictvím datové schránky odeslán a dodán do datové schránky adresáta, je podle § 17 odst. 3 tohoto zákona doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Pokud se tato osoba do datové schránky nepřihlásí ve lhůtě 10 dnů ode dne dodání dokumentu do schránky, považuje se tato písemnost za doručenu uplynutím posledního dne desetidenní lhůty, s výjimkou, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení (§ 17 odst. 4).

V posuzované věci to znamená, že kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu ze dne 23. 10. 2009 byl dodán do datové schránky stěžovatele dne 9. 11. 2009 a téhož dne byl i stěžovateli doručen (tedy, jak vyplývá z potvrzení o doručení do datové schránky, se do datové schránky přihlásila oprávněná osoba a došlo k doručení ve smyslu § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb.). Dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, tak bylo pondělí 9. listopadu 2009.

Stěžovatel zaslal krajskému soudu kasační stížnost rovněž prostřednictvím datové schránky. Z „detailu podání“ (podatelný krajského soudu), který je založen na čl. 121 spisu, vyplývá, že kasační stížnost byla krajskému soudu doručena dne 24. 11. 2009 v 07:52:34 hod. Záznam obsahuje mezi jinými též údaj „stav – staženo celé podání“. V detailu doručené datové zprávy z datové schránky krajského soudu čl. 146 je uvedeno, že zpráva byla dodána dne 24. 11. 2009 v 7:48:16 hod. Nejvyšší správní soud učinil v řízení o kasační stížnosti rovněž dotaz stěžovateli tak, aby byl okamžik doručení datové zprávy obsahující kasační stížnost postaven najisto. Stěžovatel k výzvě soudu předložil zprávu – „doručenku“, která je založena na čl. 149 spisu. Vyplývá z ní informace o dodání a doručení. Pod položkou „dodejka“ je uvedeno „24. 11. 2009 07:48:18“ a pod položkou „doručenka“ datum 24. 11. 2009. Lze tedy konstatovat, že datová zpráva obsahující kasační stížnost stěžovatele byla do datové schránky krajskému soudu dodána dne 24. 11. 2009. Uvedeného dne se přihlásila do datové schránky osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu.

Nejvyšší správní soud se již ve své rozhodovací činnosti zabýval tím, který okamžik je rozhodný pro posouzení, kdy byla kasační stížnost učiněná prostřednictvím datové schránky doručena soudu. V rozsudku ze dne 15. 7. 2010, čj. 9 Afs 28/2010 - 79, (plné znění rozsudku je k dispozici na www.nssoud.cz), dospěl k závěru, že „podání prostřednictvím datové schránky vůči orgánu veřejné moci (§ 18 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů) je učiněno okamžikem dodání datové zprávy do schránky orgánu veřejné moci. Lhůta stanovená soudním řádem správním, výzvou nebo rozhodnutím soudu je zachována, bylo-li podání učiněné vůči soudu prostřednictvím datové schránky nejpozději poslední den této lhůty dodáno ve formě datové zprávy do datové schránky soudu (§ 40 odst. 4 s. ř. s.).“ Nejvyšší správní soud při rozhodování v této věci neshledal důvodu odchýlit se od uvedeného právního názoru, ztotožňuje se s ním a v podrobnostech odkazuje na odůvodnění výše uvedeného rozhodnutí.

Jak již bylo uvedeno, rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen dne 9. 11. 2009. Posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti tak bylo pondělí 23. 11. 2009. Kasační stížnost stěžovatele však byla dodána do datové schránky krajského soudu až dne 24. 11. 2009, tedy po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně, a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítl.

Nejvyšší správní soud nad rámec důvodů, které jsou uvedeny ve výše uvedeném rozhodnutí, považuje za vhodné doplnit následující: Stěžovatel i krajský soud mají z hlediska legislativní zkratky zavedené v § 1 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb. postavení orgánu veřejné moci. Zákon 300/2008 Sb. obsahuje právní úpravu doručování dokumentů orgánů veřejné moci prostřednictvím datové schránky v § 17. Z ustanovení § 17 odst. 1 plyne, že orgán veřejné moci doručuje dokument (pokud to umožňuje jeho povaha) prostřednictvím datové schránky jak jinému orgánu veřejné moci (věta první), tak i fyzické osobě, podnikající fyzické osobě nebo právnické osobě (věta druhá). Pojem orgán veřejné moci je užit jak v případě orgánu, který dokument doručuje, tak i v případě jednoho z předpokládaných adresátů. Nelze proto pouze v důsledku užití termínu „orgán veřejné moci“ na místě toho, kdo dokument doručuje,

konstatovat, že zákon má na mysli pouze doručování v rámci výkonu svěřené pravomoci, tj. v této věci doručování soudem účastníkům soudního řízení. K přesvědčení, že § 17 upravuje bližší podmínky doručování písemností soudu směrem k účastníkům řízení (zejména pokud jde o určení okamžiku doručení dle odst. 3 tohoto ustanovení), však vede Nejvyšší správní soud poslední věta prvního odstavce § 17, která předpokládá, že v případě doručování podle zákona č. 300/2008 Sb. se nepoužijí ustanovení jiných právních předpisů upravující způsob doručení. Zákon č. 300/2008 Sb. tedy v případě konfliktu jiných procesních předpisů upravujících doručování (v tomto případě soudního řádu správního) s jeho vlastní úpravou dává přednost vlastní úpravě. Proto je třeba v případě, pokud soud doručuje soudní písemnosti prostřednictvím datové schránky, stanovit okamžik doručení soudních písemností jejich adresátům v souladu s § 17 odst. 3, tedy *okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu.*

Provádění úkonů vůči orgánům veřejné moci prostřednictvím datové schránky je upraveno v § 18 zákona č. 300/2008 Sb. V podmínkách soudního řízení jde o provádění úkonů „v opačném směru“, tj. od účastníků soudního řízení směrem k soudu. Skutečnost, že v prvním odstavci není vedle fyzické (podnikající fyzické) osoby a právnické osoby uveden rovněž orgán veřejné moci, není ve věci podstatná, protože, jak již bylo uvedeno, zákon č. 300/2008 Sb. doručování mezi orgány veřejné moci navzájem předpokládá. Není navíc žádného rozumného důvodu, proč by provádění úkonů vůči orgánu veřejné moci mělo probíhat v těchto případech odlišně. Případné odlišnosti by naopak byly výrazem nerovnosti účastníků soudního řízení.

Zatímco § 17 obsahuje vlastní procesní pravidla týkající se doručování prostřednictvím datové schránky (přednost před jinými způsoby doručování, okamžik doručení, fikce doručení v případě, kdy se osoba oprávněná k přístupu do datové schránky nepřihlásí), § 18 žádná taková pravidla neobsahuje. První odstavec obecně připouští možnost provádět úkony vůči orgánu veřejné moci tímto způsobem a druhý odstavec přiznává takovému úkonu stejné účinky, jaké má písemný a podepsaný úkon.

Zákon č. 300/2008 Sb. nedává výslovnou odpověď na otázku, ve kterém okamžiku je třeba považovat za doručené úkony fyzických (podnikajících fyzických) a právnických osob a stejně tak úkony orgánu veřejné moci v postavení účastníka (soudního) řízení učiněné touto formou. Právě proto bylo třeba posoudit, který okamžik je rozhodný pro posouzení včasnosti podání činěného účastníkem soudního řízení do datové schránky soudu. Jak bylo výše uvedeno, rozhodný není ani moment odeslání dokumentu do datové schránky, ani to, kdy se následně do datové schránky soudu přihlásí oprávněná či pověřená osoba, nýbrž to, kdy bylo podání do datové schránky soudu dodáno.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. října 2010

Za správnost vyhotovení:
Anela Omerović, DiS

JUDr. Michal Mazanec v. r.
předseda senátu